

Откровението на Исус Христос — Четиринадесет

Седмият печат

Jeff Pippenger

2023-11-11

Изпитателната война на ангелите, която започна с Луцифер в третото небе, представено в Откровение, глава дванадесета, е образ на изпитателната война на човеци и ангели, която завършва в първото небе. Когато Сатана и неговите ангели бяха изхвърлени от третото небе, Сатана откри нов боен фронт в Едемската градина. Както във войната на третото небе с Луцифер, така и Бог установи период на изпитание за човечеството. Войната в първото небе, която започва в пълна сила при скоро идващия неделен закон, представлява края на изпитателното време за човечеството.

В дванадесета и тринадесета глава на Откровение са представени змеят, звярът и лъжепророкът. Обикновено се приема, че тези три сили представляват предимно миналата история на тези три сили, но на Йоан бе казано да напише „това, което има да стане“, а цялата книга Откровение говори за „последните дни“, затова прилагаме библейския принцип, че краят е илюстриран от началото, и прилагаме символите на Откровение като настояща, а не минала истина.

Сатана е бил разпознат както във войната, която започна в третото небе, така и в първата битка, която донесе на хората в Едемската градина, като използващ „хипнотизъм“, за да предава своите покварени послания с цел да осъществи своето воюване.

„Сатана изкуши първия Адам в Едем, а Адам влезе в разсъждение с врага, като по този начин му даде предимство. Сатана упражни своята сила на хипнотизъм над Адам и Ева и тази сила се стремеше да упражни и над Христос. Но след като бе цитиран словото на Писанието, Сатана разбра, че няма никаква възможност да тържествува.

„Мъжете и жените не бива да изучават науката как да поробват умовете на онези, които общуват с тях. Това е науката, на която Сатана учи. Ние трябва да се противопоставяме на всичко от този род. Не бива да си служим с месмеризма и хипнотизма — науката на онзи, който изгуби първото си състояние и бе изгонен от небесните дворове.“ Mind, Character and Personality, 713.

„Науката, която Сатана преподава“, е била усъвършенствана от глобалистките търговци и се осъществява чрез „информационната супермагистрала“ в „последните дни“. Сатана е бащата на лъжата, а медийните гиганти не само разпространяват лъжи, но и отсяват истината, проследяват онези, които смятат за еретици, и прилагат най-изтънчената форма на хипнотизъм, практикувана някога в историята на планетата Земя. Войната, започнала в третото небе, подчертава този белег на сатанинската война, за да могат верните, живеещи по времето, когато войната на първото небе започне, да бъдат предварително предупредени

чрез предзнание. Когато разберем, че центърът за управление на световната мрежа и „информационната супермагистрала“ се ръководи и контролира в Съединените щати, получаваме представа какво означава, че Съединените щати свалят огън от небето и мамят целия свят. „Огън“ в книгата Откровение представлява вест.

Символиката на Откровение, глава тринадесета, и стих тринадесети, е извлечена от битката на планината Кармил, където пророците на Ваал и пророците на ашерите не бяха в състояние да свалят огън от небето, за да потвърдят, че Ваал и Астарта са истински богове. Ваал, като мъжко божество, и Астарта, като женско божество, представляват образа на звяра — нечестивото съчетание на църква и държава. Те бяха пророците на Езавел, която беше в нечестива връзка с Ахав. Тези двама пророчески свидетели на образа на звяра в разказа за планината Кармил посочват ролята на Съединените щати първо в изграждането на образ на папската система в Съединените щати, а след това и в света. „Огънят“ на Кармил трябваше да бъде доказателството кой всъщност е истинският Бог. Той представляваше откровение от небето, което посочва истинския Бог, и същият въпрос съществува, когато Съединените щати свалят огън от небето.

В книгата на Исая Бог, Който известява края от началото, се обръща към самата обстановка на древната планина Кармил, а също и към пророческата обстановка, която е представена, когато Съединените щати свалят огън от небето.

Представете делото си, казва Господ; изтъкнете силните си доводи, казва Якововият Цар. Нека ги изнесат и нека ни покажат какво ще се случи; нека покажат предишните неща, какви са те, за да ги разгледаме и да узнаем края им; или ни възвестете бъдещите неща. Покажете нещата, които ще станат след това, за да познаем, че сте богове; да, сторете добро или сторете зло, за да се смутим и да го видим заедно. Ето, вие сте нищо, и делото ви е нищожно; мерзост е онзи, който ви избира. Аз издигнах един от север, и той ще дойде; от изгрева на слънцето ще призовава Моето име; и ще настъпи върху князе както върху хоросан, и както гърнчарят тъпче глина. Кой е известил отначало, за да узнаем? и отпреди, за да кажем: Праведен е? Наистина, няма никой, който да показва, наистина, няма никой, който да възвестява, наистина, няма никой, който да чува думите ви. Първият ще каже на Сион: Ето ги, ето ги; и на Ерусалим ще дам един, който донася блага вест. Исая 41:21–27.

Във войната на първото небе, която започва с близко предстоящия неделен закон, на Съединените щати, а също и на самия Сатана, ще бъде позволено да „представят“ своята „кауза“ и те ще свалят огън от небето в опит да докажат, че богът на Йезавел е истинският Бог. Светът ще бъде принуден да приеме белега на деня за поклонение на този бог. Огънят, който се сваля от небето чрез „информационната супермагистрала“ към цялото човечество, е дело на „нищо“, а онзи, който избере вестта, предавана чрез това средство, е „мерзост“.

В тази война сто четиридесет и четирите хиляди, а след това и голямото множество, ще бъдат Божиите свидетели в спора кой е истинският Бог. Посланията, предавани от двете страни на войната, са представени като „огън“. Всички народи ще бъдат събрани, за да се определи кой е истинският Бог, и ще има два класа свидетели, за да се установи „истината“.

Нека се съберат всички народи заедно и нека племената се съберат: кой между тях може да възвести това и да ни покаже предишните неща? Нека доведат свидетелите си, за да се оправдаят; или нека чуят и да кажат: Това е истина. Вие сте Моите свидетели, казва Господ, и Моят служител, когото избрах, за да познаете и да Ми повярвате, и да разберете, че Аз съм Той; преди Мене не е бил образуван Бог и след Мене няма да има. Аз, Аз съм Господ; и освен Мене няма спасител. Аз възвестих и спасих, и показах, когато между вас нямаше чужд бог; затова вие сте Моите свидетели, казва Господ, че Аз съм Бог. Исая 43:9–12.

Последното проявление на планината Кармил има свидетели за Сатана и свидетели за Бога. Проявлението е, за да докаже кой е истинският Бог, но за какво се предполага Божиите верни свидетели да свидетелстват?

Тъй казва Господ, Царят на Израил, и Неговият Изкупител, Господ на Силите: Аз съм първият и Аз съм последният; и освен Мене няма Бог. И кой, като Мене, ще призове, и ще възвести това, и ще го нареди пред Мене, откакто Аз поставих древния народ? И нека им покажат нещата, които идат и които ще дойдат. Не бойте се и не се плашете; не ви ли известих оттогава и не ви ли възвестих? Вие сте Моите свидетели. Има ли Бог освен Мене? Да, няма друга Канада; не зная такава. Ония, които правят ваятелен образ, всички те са суета; и техните любими неща няма да им принесат полза; и те самите са техни свидетели; не виждат, нито знаят, за да се посрамят. Исая 44:6–9.

Верните в заключителното противопоставяне на планината Кармил трябва да свидетелстват за истината, че Бог е Първият и Последният. Той е Богът, Който „определи древния народ“, за да посочи „нещата, които предстоят“. Божиите свидетели трябва да представят Откровението на Исус Христос, което е разпечатано непосредствено преди последната битка при планината Кармил.

Посланието на Сатана на планината Кармил е представено като огън, който слиза от небето.

И върши големи знамения, тъй щото сваля огън от небето на земята пред очите на хората, Откровение 13:13.

Стихът описва чудесата, които Съединените щати извършват чрез съвременната наука на хипнотизма, предавана на човечеството по „информационната супермагистрала“. Но стихът говори и за появяването на самия Сатана, когато той се представя за Христос.

„Ангелът, който се съединява в прогласяването на вестта на третия ангел, трябва да озари цялата земя със славата си. Тук е предсказано дело със световен обхват и необикновена мощ. Адвентното движение от 1840–44 г. беше славно проявление на Божиата сила; вестта на първия ангел беше занесена до всяка мисионска станция по света, а в някои страни се наблюдаваше най-големият религиозен интерес, засвидетелстван в която и да е страна от Реформацията на шестнадесети век насам; но всичко това трябва да бъде надминато от могъщото движение под последното предупреждение на третия ангел.“

„Делото ще бъде подобно на това в Деня на Петдесетница. Както „ранният дъжд“ бе даден в изливането на Светия Дух при началото на благовестието, за да предизвика поникването на скъпоценното семе, така и „късният дъжд“ ще бъде даден при неговия завършек за узряването на жетвата. „И тъй, ще познаем, ако следваме да познаем Господа: излизането Му е приготвено като утринта; и Той ще дойде при нас като дъжда, като късния и ранния дъжд на земята.“ Осия 6:3. „И тъй, радвайте се, чеда Сионови, и веселете се в Господа, вашия Бог; защото Той ви дава ранния дъжд умерено, и ще ви изпрати дъжд, ранния и късния дъжд.“ Йоил 2:23. „В последните дни, казва Бог, ще излея от Духа Си върху всяка плът.“ „И всеки, който призове името на Господа, ще се спаси.“ Деяния 2:17, 21.

„Великото дело на евангелието не трябва да завърши с по-малко проявление на Божията сила, отколкото е белязало неговото начало. Пророчествата, които се изпълниха в изливането на ранния дъжд при откриването на евангелието, отново трябва да се изпълнят в късния дъжд при неговия завършек. Ето „времената на разхлаждане“, към които апостол Петър отправяше поглед напред, когато каза: „И тъй, покайте се и се обърнете, за да се заличат греховете ви, когато настанат времена на разхлаждане от лицето на Господа; и Той да ви изпрати определения за вас Исус Христос.“ Деян. 3:19, 20.

„Божии служители, с лица, озарени и сияещи от свято посвещение, ще бързат от място на място, за да възвестяват вестта от небето. С хиляди гласове по цялата земя ще бъде дадено предупреждението. Ще се вършат чудеса, болните ще бъдат изцелявани и знамения и чудеса ще съпътстват вярващите. Сатана също действа, с лъжливи чудеса, като дори сваля огън от небето пред очите на човечите. Откровение 13:13. Така жителите на земята ще бъдат доведени до това да заемат своята страна.“ Великата борба, 611, 612.

Когато достигнем времето, когато Сатана сваля огън от небето, „жителите на земята ще бъдат доведени до това да заемат своята позиция“. В онова време Божието свидетелство „ще побърза от място на място, за да прогласява вестта от небето. Чрез хиляди гласове, по цялата земя, предупреждението ще бъде отправено.“ Делото, което Божиите свидетели ще извършат, „ще бъде подобно на това в Деня на Петдесетницата“, когато „ангелът, който се присъединява към прогласяването на вестта на третия ангел, трябва да озари цялата земя със славата си“. На Петдесетница огънят беше символ на изливането на Светия Дух, а огънят е също и символ на изливането на нечистия дух на Сатана.

След като Йоан представя сто четиридесет и четирите хиляди и голямото множество в седмата глава на Откровение, той посочва отварянето на седмия и последен печат. Последният, или седмият, печат представлява разпечатването на Откровението на Исус Христос и единственото пророчество в книгата Откровение, което трябваше да бъде разпечатано непосредствено преди да приключи времето на изпитанието. Седмият печат, седемте гръмотевици и Откровението на Исус Христос са все символи на една и съща истина, която се разкрива непосредствено преди да приключи времето на изпитанието. Откровението на Исус Христос подчертава характера и творческата сила на Христос като

Алфа и Омега. Седемте гръмотевици посочват историята, в която сто четиридесет и четирите хиляди са запечатани, а седмият печат посочва изливането на Светия Дух през периода, когато двамата свидетели са възкресени и приемат творческата сила на Божията „истина“, която се предава от Отца към Сина, към Гавриил, към пророка, към онези, които избират да четат, да слушат и да пазят силата, съдържаща се в нея.

И когато отвори седмия печат, настана мълчание на небето около половин час. И видях седемте ангели, които стояха пред Бога; и на тях им бяха дадени седем тръби. И дойде друг ангел и застана при олтара, държейки златна кадилница; и на него му бе даден много тамян, за да го принесе с молитвите на всички светии върху златния олтар, който беше пред престола. И димът на тамяна, който се възнесе с молитвите на светиите, възлезе пред Бога от ръката на ангела. И ангелът взе кадилницата, напълни я с огън от олтара и го хвърли на земята; и настанаха гласове, гръмове, светкавици и земетресение. Откровение 8:1–5.

В стиховете „седем ангела“ „стоеха пред Бога“ със „седем тръби“. Тези седем ангела с тръбите правилно обикновено са били разбирани като представлящи Божиите съдби против Рим за налагането на неделното богослужение. Езическият Рим, под управлението на Константин, издаде първия неделен закон в 321 година, а до 330 година неговата империя беше разделена на изток и запад. От този момент нататък първите четири тръби започнаха да звучат и те представяха историческите сили, които бяха приведени против неговата империя и които до 476 година доведоха дотам, че град Рим никога вече да няма друг римски владетел над града, който беше символът на силата и славата на Рим. Когато папството прие неделния закон на Орлеанския събор в 538 година, Мохамед беше издигнат, за да донесе съд против римската църква, както е представено чрез петата и шестата тръба, които бяха също първото и второто горко и представляваха исляма. Колкото и правилно да е традиционното разбиране за тези тръби, в пасажа, където са представени в Откровение 9, те са определени като „язви“.

А останалите човеци, които не бяха избити от тези язви, пак не се покаяха за делата на ръцете си, така че да не се покланят на босове и на идоли от злато, сребро, мед, камък и дърво, които нито могат да виждат, нито да чуват, нито да ходят; и не се покаяха нито за убийствата си, нито за магиите си, нито за блудството си, нито за кражбите си. Откровение 9:20, 21.

Съвършеното и окончателно изпълнение на седемте тръби са седемте последни язви от шестнадесета глава на Откровението. Дори един бегъл преглед на пророческите характеристики на седемте тръби от девета глава на Откровението показва, че те притежават паралелни характеристики със седемте последни язви. Отварянето на седмия печат настъпва в историческия момент, когато благодатното време е на път да приключи и Божият гняв, представен чрез седемте последни язви, е на път да бъде излят.

Когато Христос, като Лъва от Юдовото племе, „отвори седмия печат“, един ангел дойде и застана при олтара, държейки златна кадилница; и нему бе даден много тамян, за да го принесе заедно с молитвите на всички светии върху златния олтар, който беше пред

престола. „И димът на тамяна, който се издигаше с молитвите на светиите, възлезе пред Бога от ръката на ангела.“ Изливането на Светия Дух на Петдесетница бе предшествано от единодушната молитва на вярващите, събрани в Йерусалим.

„Съживяване на истинската набожност сред нас е най-великата и най-неотложната от всичките ни нужди. Да го търсим трябва да бъде нашето първо дело. Трябва да има усърдно старание за получаване на Господното благословение, не защото Бог не е склонен да излее Своето благословение върху нас, а защото ние не сме подготвени да го приемем. Нашият небесен Отец е по-склонен да даде Своя Свети Дух на онези, които Му искат, отколкото земните родители са склонни да дават добри дарове на децата си. Но наше дело е чрез изповед, смирение, покаяние и усърдна молитва да изпълним условията, при които Бог е обещал да ни даде Своето благословение. Съживяване може да се очаква само в отговор на молитва.“ Selected Messages, книга 1, 121.

Отварянето на седмия печат обозначава запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди. Запечатването се задейства чрез молитва, но не просто чрез действието на молитвата, а чрез една конкретна молитва. Тази конкретна молитва е посочена в книгата на Даниил, която, разбира се, е също и книгата Откровение.

Йоан в Откровението и Даниил в своята книга представят сто четиридесет и четирите хиляди в „последните дни“. В „последните дни“ онези, които трябва да бъдат Божии свидетели по време на битката на първото небе, ще свидетелстват за пророчеството, което бива разпечатано непосредствено преди да приключи изпитателното време. Това е представено като седмия печат в стиховете, които сега разглеждаме. Молитвите, които идват при ангела със „златната кадилница“, са представени чрез молитвата на Даниил в деветата глава на неговата книга. Тази молитва е конкретна молитва, която беше очертана от Мойсей във връзка с пророчеството за „седемте времена“. Молитвата е двойка, и Даниил поставя контекста на своята двойка молитва в понятията „проклятието“ и „клетвата“ на Мойсей. Книгите на Даниил и Откровение са една и съща книга, и същите пророчески линии, които се намират в книгата на Даниил, са подхванати в книгата Откровение.

Молитвата, която довежда до изливането на святия огън в движението на могъщия ангел от Откровение осемнадесета глава, е Данииловата молитва за „седемте времена“. Това е молитвата, която доведе ангел Гавриил от небето, за да обясни на Даниил пророчествата. При завършека на своята молитва, която обхваща първите двадесет стиха от Даниил девета глава, Гавриил слезе около времето на вечерната жертва. Молитвите, които се възнасят и които ангелът със златната кадилница приема, са молитви, които се издигат, когато слънцето залязва, във вечерта на „последните дни“.

И докато още говорех, молех се и изповядвах своя грях и греха на моя народ Израил, и отправях молбата си пред Господа, моя Бог, за святата планина на моя Бог, да, докато още говорех в молитва, ето, мъжът Гавриил, когото бях видял във видението в началото, понесен да лети бързо, се допря до мене около времето на вечерната жертва. Даниил 9:20, 21.

Молитвата на Даниил беше изповед не само на неговите грехове, но и на греховете на Божия народ. Неговата молитва е образецът на молитвата на покаяние, свързана със „седемте времена“ от Левит двадесет и шеста глава.

И онези от вас, които останат, ще чезнат в беззаконието си по земите на неприятелите ви; и още в беззаконията на бащите си ще чезнат заедно с тях. Ако изповядат своето беззаконие и беззаконието на бащите си, с престъплението, с което престъпиха против Мене, и също че са ходили противно на Мене; и че и Аз също съм ходил противно на тях и съм ги довел в земята на неприятелите им; ако тогава необръзаните им сърца се смирят и те приемат наказанието за беззаконието си: тогава ще си спомня за завета Си с Яков, и също за завета Си с Исаак, и също за завета Си с Авраам ще си спомня; и ще си спомня и за земята. Левит 26:39–42.

След като Моисей излага наказанието, свързано със „седемте времена“, което той нарича „разпрата“ на Божия „завет“, той посочва какво трябва да сторят Божиите люде, ако и когато осъзнаят, че са роби в земята на неприятеля, както беше Даниил. Нужно беше, както Даниил представляваше, да изповядат своите грехове, а също и греховете на бащите си.

Когато тази особена молитва бъде възнесена от призованите да бъдат сто четиридесет и четирите хиляди, ангелът със златната кадилница ще вземе „кадилницата и“ ще я напълни „с огън от олтара и“ ще го хвърли „на земята; и настанаха гласове, гръмове, светкавици и земетръс.“ Свещеният огън, който представлява вестта на „истината“ в противоположност на фалшивата вест за „огън“, който Съединените щати и Сатана свалят от небето, се проявява в часа на „земетръса“, който е неделният закон.

В книгата на Захария ни се съобщава, че Зоровавел положи както основата, така и завършващия камък на храма в историята на възстановяването на храма и на Ерусалим след завръщането от робството, от което Даниил беше част.

Тогава той в отговор ми проговори, казвайки: Това е словото Господне към Зоровавел, което гласи: Не чрез сила, нито чрез мощ, а чрез Моя Дух, казва Господ Саваот. Кой си ти, о, голяма планина? Пред Зоровавел ще станеш равнина; и той ще изнесе връхния камък сред възгласи, като викат: Благодат, благодат на него! И още словото Господне дойде към мен и каза: Ръцете на Зоровавел положиха основата на този дом; неговите ръце и ще го довършат; и ще познаеш, че Господ Саваот ме е пратил при вас. Защото кой е презрял деня на малките неща? Понеже те ще се зарадват и ще видят отвеса в ръката на Зоровавел с онези седем; те са очите на Господа, които обхождат насам-натам по цялата земя. Захария 4:6–10.

Зоровавел означава „потомък на Вавилон“ и е символ на вестта на втория ангел, която, когато се съчета с вестта на Среднощния вик, положи „основата“ в началното движение на адвентизма. Зоровавел също така представлява повторението на вестта на втория ангел в заключителното движение на адвентизма — в движението „Future for America“ — когато се поставя „връхният камък“.

Светът се радваше заради двамата свидетели, които бяха убити в долината на мъртвите кости, на улицата, която е „информационната супермагистрала“. Когато тези двама свидетели бяха върнати към живот, светът се уплаши, а небесата се възрадеха. Захария, както всички пророци, посочва „последните дни“, когато Божият народ се радва. Захария ни известява, че те се радват при възкресението на двамата свидетели, когато виждат „онези седем“. „Онези седем“ е същата еврейска дума, преведена като „седем пъти“ в Левит двадесет и шеста глава. Движението на първия ангел положи основния камък на Моисеевите „седем пъти“, и тази „истина“ трябва също да бъде върховният камък на движението на третия ангел, въпреки нейното отхвърляне през 1863 година.

Когато бъде разпознато и осъществено, и се действа според него със съответната двойка молитва, истинският огън ще бъде хвърлен на земята, както беше на Петдесетница.

Ще продължим да разглеждаме отварянето на седмия печат в следващата статия.